

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D. a JUDr. Jany Kubenové, ve věci žalobce: **L. P. Q.**, nar., státní příslušnost Vietnam, IČ:, s místem podnikání, zast. JUDr. Matoušem Jírou, advokátem se sídlem nám. 28.října 1001/3, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.1.2013, č. j. 4157/1.30/12/14.3,

t a k t o :

- I.** Žaloba se zamítá.
- II.** Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 4.1.2013, č. j. 4157/1.30/12/14.3, bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 25.9.2012, č. j. 11332/10.72/12/14.3 jako opožděné.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl účastník řízení jako podnikající fyzická osoba uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o zaměstnanosti), kterého se dopustil dne 20.3.2012 tím, že na provozovně na adrese Vítězná 2760/1, Šumperk umožnil výkon práce prodavačky fyzickým osobám E. Š. a L. F. mimo pracovníprávní vztah, tedy umožnil výkon nelegální práce ve smyslu ust. § 5 písm. e) bodu 1

zákona o zaměstnanosti. Za uvedený správní delikt byla účastníku řízení na základě ust. § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti uložena pokuta ve výši 300.000 Kč. V tomto rozhodnutí byl účastník řízení poučen o možnosti podat odvolání proti rozhodnutí ve lhůtě 15-ti dnů od jeho oznámení prostřednictvím Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě, č. ID: ke Státnímu úřadu inspekce práce v Opavě.

V napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo účastníkovi řízení doručeno dne 2.10.2012, dne 17.10.2012 bylo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně předáno k poštovní přepravě a zasíláno na adresu odvolacího orgánu, tedy Státního úřadu inspekce práce v Opavě, který odvolání obdržel dne 18.10.2012 a téhož dne jej postoupil správnímu orgánu I. stupně. Po citaci ust. § 86 odst. 1 a § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu žalovaný dovodil, že odvolání bylo podáno k věcně a místně nepřislušnému orgánu, posledním dnem lhůty k podání odvolání byla středa dne 17.10.2012 a nebyl zákonný důvod pro posunutí lhůty, a proto žalovaný posoudil odvolání jako podané opožděně.

Ve včas podané žalobě mimo žalobních námitek, jimiž rozporoval spáchání správního deliktu, žalobce k důvodu rozhodnutí žalovaného, tj. zamítnutí odvolání jako opožděného, nepopřel fakta zjištěná žalovaným ve vztahu k podání odvolání, ale s posouzením podaného odvolání jako opožděného vyslovil nesouhlas a s odvoláním se na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29Cdo 1167/2009 ze dne 26.10.2010 dovozoval, že podání odvolání adresované a doručené místně a věcně nepřislušnému správnímu orgánu (odvolacímu orgánu) nepředstavuje opožděnost podání odvolání. V uvedeném judikátu se podle žalobce Nejvyšší soud vyjadřoval k zachování lhůty k podání odvolání a citoval z něho, že: „... *k zachování lhůty k podání odvolání postačí, je-li posledního dne lhůty poštovní zásilka obsahující odvolání adresovaná místně a věcně příslušnému správnímu orgánu podána držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence. Tento závěr se plně prosadí i v případě, kdy odvolání postupuje věcně a místně příslušnému správnímu orgánu jiný (nepříslušný správní orgán), u kterého bylo odvolání podáno (nesprávně) a kterému tuto povinnost (rozuměj povinnost postoupit odvolání) ukládá právní předpis (zde ust. § 12 správního řádu)...*“. Žalobce uvedené doplnil konstatováním, že v předmětné věci místně a věcně nepřislušný orgán postoupil podané odvolání místně a věcně příslušnému orgánu až tři dny po uplynutí lhůty pro podání odvolání a Nejvyšší soud přesto rozhodl, že v tomto případě byla zachována lhůta pro podání odvolání.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na důvodech zamítnutí odvolání jako opožděného s odůvodněním jako v napadeném rozhodnutí. Stejně jako v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření uvedl, že vzhledem k absenci nových tvrzení v odvolání nebyl důvod pro udělení povolení k zahájení řízení o obnově řízení podle § 100 správního řádu či vydání nového rozhodnutí podle ust. § 101 téhož zákonného předpisu.

Žalobní námitku žalobce týkající se nesprávného posouzení včasnosti podání odvolání s odkazem na judikát Nejvyššího soudu č.j. 29Cdo 1167/2009 ze dne 26.10.2010 soud posoudil jako nedůvodnou.

Z uvedeného judikátu vyplývá, že v této věci bylo odvolání podáno věcně a místně nepřislušnému správnímu orgánu v době běhu odvolací lhůty a byl tudíž časový prostor pro postoupení tohoto odvolání věcně a místně příslušnému orgánu ještě v době běhu lhůty pro podání odvolání, což věcně a místně nepřislušný odvolací orgán neučinil.

V předmětné projednávané věci je skutkový stav odlišný, neboť je nesporné, že žalobce podal odvolání k poštovní přepravě dne 17.10.2012 v poslední den odvolací lhůty, které adresoval a doručil místně a věcně nepřislušnému správnímu orgánu (odvolacímu), kterému toto odvolání bylo doručeno dne 18.10.2012 a ač téhož dne postoupil odvolání věcně a místně příslušnému orgánu, učinil tak nezaviněně po uplynutí lhůty k podání odvolání.

V obdobné věci rozhodoval (evidenční zn. EJK 385/2013) Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci pod č.j. 60A 2/2013-39 ze dne 4.6.2013, v němž tento soud uvedl po citaci ust. § 83 odst. 1, § 40 odst. 1 písm. d), § 86 odst. 1 a § 12 správního řádu, přičemž i v té věci se žalobce odvolával na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26.10.2010 sp. zn. 29Cdo 1167/2009 a dovodil, že *..., je-li odvolání podáno v odvolací lhůtě u nepřislušného správního orgánu, který má dle § 12 správního řádu povinnost postoupit jej správnímu orgánu příslušnému, nepostačí, je-li v odvolací lhůtě odvolání k poštovní přepravě podáno podatelem, nýbrž musí být v odvolací lhůtě také postoupeno věcně a místně příslušnému správnímu orgánu....*“. Dále se soud dovolává závěru rozsudku NSS č.j. 5As 26/2009-67 ze dne 31.3.2010 (dostupný www.nssoud.cz). Ve věci shora uvedené podal účastník řízení odvolání k poštovní přepravě dne 19.11.2012 v odvolací lhůtě, jejíž poslední den připadl na 20.11.2012, odvolání však nebylo adresováno správnímu orgánu I. stupně, ale přímo žalovanému a k faktickému doručení ani předání zásilky s odvoláním k poštovní přepravě žalovaným příslušnému správnímu orgánu I. stupně však v odvolací lhůtě do 20.11.2012 nedošlo. Uvedený soud dospěl k závěru, že odvolání bylo opožděné, bez ohledu na to, že žalobce je v odvolací lhůtě předal k poštovní přepravě a to právě z důvodu, že odvolání adresoval nepřislušnému správnímu orgánu. Zamítnutí odvolání jako opožděné, shledal soud souladné se zákonem.

Zdejší soud se dovolává konstantní judikatury správních soudů ve věcech posuzování odvolání jako opožděného v případě, kdy účastník řízení doručuje, i přes řádné poučení v rozhodnutí, odvolání místně a věcně nepřislušnému správnímu orgánu (odvolacímu) a tento správní orgán nepostoupí takové odvolání v odvolací lhůtě věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. V projednávané věci nemohlo ani objektivně dojít k postoupení odvolání věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, neboť žalobce podal odvolání adresované místně a věcně nepřislušnému správnímu orgánu poslední den odvolací lhůty, a tudíž odvolání bylo doručeno tomuto orgánu až po uplynutí odvolací lhůty (18.10.2012). Žalovaný posoudil včasnost podání odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 25.9.2012, č.j. 11332/10.72/12/14.3 správně a v souladu se zákonem.

Vzhledem k tomu, že soud posuzoval zákonnost rozhodnutí žalovaného z hlediska včasnosti podání odvolání, neposuzoval zbývající žalobní námitky žalobce. Na základě závěrů shora soud ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. srpna 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová